

॥ गायत्री-रामायणम् ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे।
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥

॥ श्री-गुरु-प्रार्थना ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः।
गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्री-गुरवे नमः ॥

सदाशिवसमारम्भां शङ्कराचार्यमध्यमाम्।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम्।
तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री-गुरवे नमः ॥

॥ श्री-सरस्वती-प्रार्थना ॥

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिनिभैरक्षमालां दधाना
हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुक्लं पुस्तकं चापरेण।
भासा कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना
सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥

॥ श्री-वाल्मीकि-नमस्क्रिया ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम्।
आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥ १ ॥

वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः।
 शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम्॥ २ ॥
 यः पिबन् सततं रामचरितामृतसागरम्।
 अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्मषम्॥ ३ ॥

॥ श्री-हनुमन्नमस्क्रिया ॥

गोष्पदीकृत-वाराशिं मशकीकृत-राक्षसम्।
 रामायण-महामाला-रत्नं वन्देऽनिलात्मजम्॥ १ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम्।
 कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम्॥ २ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः।
 आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम्॥ ३ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रि-कमनीय-विग्रहम्।
 पारिजात-तरुमूल-वासिनं भावयामि पवमान-नन्दनम्॥ ४ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम्।
 बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम्॥ ५ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम्।
 वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि॥ ६ ॥

॥ श्री-रामायण-प्रार्थना ॥

यः कर्णाञ्जलिसम्पुटैरहरहः सम्यक् पिबत्यादरात्
 वाल्मीकेर्वदनारविन्दगलितं रामायणाख्यं मधु।
 जन्म-व्याधि-जरा-विपत्ति-मरणैरत्यन्त-सोपद्रवम्
 संसारं स विहाय गच्छति पुमान् विष्णोः पदं शाश्वतम्॥ १ ॥

तदुपगत-समास-सन्धियोगं सममधुरोपनतार्थ-वाक्यबद्धम्।
रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ २ ॥

वाल्मीकि-गिरिसम्भूता रामसागरगामिनी।
पुनातु भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥ ३ ॥

श्लोकसारजलाकीर्णं सर्गकल्लोलसङ्कुलम्।
काण्डग्राहमहामीनं वन्दे रामायणार्णवम् ॥ ४ ॥

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे।
वेदः प्राचेतसादासीत् साक्षाद्रामायणात्मना ॥ ५ ॥

॥ श्री-राम-ध्यानम् ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे
मध्ये पुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम्।
अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परम्
व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ १ ॥

वामे भूमिसुता पुरश्च हनुमान् पश्चात् सुमित्रासुतः
शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वादिकोणेषु च।
सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्
मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम् ॥ २ ॥

रामं रामानुजं सीतां भरतं भरतानुजम्।
सुग्रीवं वायुसूनुं च प्रणमामि पुनः पुनः ॥ ३ ॥

नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै।
नमोऽस्तु रुद्रेन्द्रयमानिलेभ्यो नमोऽस्तु चन्द्रार्कमरुद्गणेभ्यः ॥ ४ ॥

ॐ श्री-गुरुभ्यो नमः।

॥ गायत्री रामयाणम् ॥

तपः स्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम्।
 नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥ १ ॥ १-१-१
 स हत्वा राक्षसान् सर्वान् यज्ञघ्नान् रघुनन्दनः।
 ऋषिभिः पूजितः सम्यक् यथेन्द्रो विजये पुरा ॥ २ ॥ १-३०-२३
 विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा श्रुत्वा जनकभाषितम्।
 वत्स राम धनुः पश्य इति राघवमब्रवीत् ॥ ३ ॥ १-६७-१२
 तुष्टावास्य तदा वंशं प्रविश्य च विशाम्पतेः।
 शयनीयं नरेन्द्रस्य तदासाद्य व्यतिष्ठत् ॥ ४ ॥ २-१५-२०
 वनवासं हि सङ्घाय वासांस्याभरणानि च।
 भर्तारमनुगच्छन्त्यै सीतायै श्वशुरो ददौ ॥ ५ ॥ २-४०-१५
 राजा सत्यं च धर्मं च राजा कुलवतां कुलम्।
 राजा माता पिता चैव राजा हितकरो नृणाम् ॥ ६ ॥ २-६७-३४
 निरीक्ष्य स मुहूर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम्।
 उटजे राममासीनं जटामण्डलधारिणम् ॥ ७ ॥ २-९९-२५
 यदि बुद्धिः कृता द्रष्टुम् अगस्त्यं तं महामुनिम्।
 अद्यैव गमने बुद्धिं रोचयस्व महायशाः ॥ ८ ॥ ३-११-४४
 भरतस्यार्यपुत्रस्य श्वश्रूणां मम च प्रभो।
 मृगरूपमिदं व्यक्तं विस्मयं जनयिष्यति ॥ ९ ॥ ३-४३-१७
 गच्छ शीघ्रमितो राम सुग्रीवं तं महाबलम्।
 वयस्यं तं कुरु क्षिप्रमितो गत्वाऽद्य राघव ॥ १० ॥ ३-७२-१७

देशकालौ प्रतीक्षस्व क्षममाणः प्रियाप्रिये।

सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशगो भव ॥ ११ ॥ ४-२२-२०

वन्द्यास्ते तु तपः सिद्धास्तपसा वीतकल्मषाः।

प्रष्टव्याश्चापि सीतायाः प्रवृत्तिं विनयान्वितैः ॥ १२ ॥ ४-४३-३४

स निर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लङ्कां तां कामरूपिणीम्।

विक्रमेण महातेजा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ १३ ॥ ५-४-१

धन्या देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः।

मम पश्यन्ति ये नाथं रामं राजीवलोचनम् ॥ १४ ॥ ५-२६-४१

मङ्गलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महाकपेः।

उपतस्थे विशालाक्षी प्रयता हव्यवाहनम् ॥ १५ ॥ ५-५३-२६

हितं महार्थं मृदु हेतुसंहितम्

व्यतीतकालायतिसम्प्रतिक्षमम्।

निशम्य तद्वाक्यमुपस्थितज्वरः

प्रसङ्गवानुत्तरमेतदब्रवीत् ॥ १६ ॥ ६-१०-२७

धर्मात्मा रक्षसां श्रेष्ठः सम्प्राप्तोऽयं विभीषणः।

लङ्कैश्वर्यं ध्रुवं श्रीमानयं प्राप्नोत्यकण्टकम् ॥ १७ ॥ ६-४१-६८

यो वज्रपाताशनिसन्निपातान्

न चुक्षुभे नापि चचाल राजा।

स रामबाणाभिहतो भृशार्तः

चचाल चापं च मुमोच वीरः ॥ १८ ॥ ६-५९-१४०

यस्य विक्रममासाद्य राक्षसा निधनं गताः।

तं मन्ये राघवं वीरं नारायणमनामयम् ॥ १९ ॥ ६-७२-११

न ते ददृशिरि रामं दहन्तमरिवाहिनीम्।

मोहिताः परमास्त्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥ २० ॥ ६-९४-२६

प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली।

बद्धाञ्जलिपुटा चेदमुवाचाग्निसमीपतः ॥ २१ ॥ ६-११९-२३

चलनात्पर्वतेन्द्रस्य गणा देवाश्च कम्पिताः।

चचाल पार्वती चापि तदाऽऽश्लिष्टा महेश्वरम् ॥ २२ ॥ ७-१६-२६

दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्छादनभोजनम्।

सर्वमेवाविभक्तं नौ भविष्यति हरीश्वर ॥ २३ ॥ ७-३४-४१

यामेव रात्रिं शत्रुघ्नः पर्णशालां समाविशत्।

तामेव रात्रिं सीताऽपि प्रसूता दारकद्वयम् ॥ २४ ॥ ७-६६-१

इदं रामायणं कृत्स्नं गायत्रीबीजसंयुतम्।

त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

॥ इति श्री-गायत्री रामायणं सम्पूर्णम् ॥

॥ मङ्गलश्लोकाः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्ताम्

न्यायेन मार्गेण महीं महीशाः।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यम्

लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी।

देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणाः सन्तु निर्भयाः ॥ २ ॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः।

अधनाः सधनाः सन्तु जीवन्तु शरदां शतम् ॥ ३ ॥

चरितं रघुनाथस्य शतकोटि-प्रविस्तरम्।
एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनम्॥४॥

शृण्वन् रामायणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा।
स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्यते सदा॥५॥

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे।
रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः॥६॥

यन्मङ्गलं सहस्राक्षे सर्वदेवनमस्कृते।
वृत्रनाशे समभवत् तत्ते भवतु मङ्गलम्॥७॥

यन्मङ्गलं सुपर्णस्य विनताऽकल्पयत् पुरा।
अमृतं प्रार्थयानस्य तत्ते भवतु मङ्गलम्॥८॥

अमृतोत्पादने दैत्यान् घ्नतो वज्रधरस्य यत्।
अदितिर्मङ्गलं प्रादात् तत्ते भवतु मङ्गलम्॥९॥

त्रीन् विक्रमान् प्रक्रमतो विष्णोरमिततेजसः।
यदासीन्मङ्गलं राम तत्ते भवतु मङ्गलम्॥१०॥

ऋषयः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिशश्च ते।
मङ्गलानि महाबाहो दिशन्तु तव सर्वदा॥११॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महनीयगुणाब्ध्ये।
चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम्॥१२॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा
बुद्ध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात्।
करोमि यद्यत् सकलं परस्मै
नारायणायेति समर्पयामि॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:
http://stotrasamhita.net/wiki/Gayatri_Ramayanam.

 generated on **February 28, 2025**

Downloaded from <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)